

BOSDICHTERS GROETEN DE ONBEKENDE BRUGSE STADSDICHTER(es)

A. Wie is wie ? Bezieling tussen de woorden...

B. Waarom de Lappersfort Poets Society ?

C. Lappersfort & de bossen van Vlaanderen...

A. Wie is wie ? Bezieling tussen de woorden...

Peter Theunynck

1) Wie ben je ?

Peter Theunynck, dichter, tekstschrijver, vader van 3 dochters, ex-gemeenteraadslid, sinds kort stadsmens en nog meer bewust van het belang van (stads)bossen.

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

Mijn grootvader was boer, mijn vader leraar aan de tuinbouwschool van Eeklo. De liefde voor de natuur met de genen meegekregen. Vooral de verwondering om al dat schone; en de verontwaardiging om de slordigheid/onverschilligheid waarmee wij ermee omspringen. Ik zou graag willen dat mijn kleinkinderen ook nog kunnen horen, voelen en ruiken hoe een bos is.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Heel veel sympathie voor de bezetters; een beetje hoop (zo lang er mensen zijn die er echt voor gaan, moeten we niet wanhopen).

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Je kunt wel hier en daar boompjes planten (moet je vooral ook doen), maar voor je 100 jaar oude bomen neerhaalt moet je langer dan een paar seconden, uren, dagen nadenken. Het duurt honderd jaar voor je zo'n boom terughebt, hé. Oude bomen zijn weergaloos. Ze vernietigen is doodzonde. We hebben er al zo weinig. Als je een beetje conservatief bent (meneer de burgemeester) dan zou je ze moeten bewaren (conservare) met heel je ziel, je hart en al je krachten!

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Laat ons niet overmoedig wezen. Redden misschien niet, hopelijk wel natuurlijk. Maar in elk geval een stem geven aan al dat weerloos schone.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Alles van waarde is weerloos. Durf alternatieven zoeken. Durf een moedige stap te zetten. Ik ben er zeker van dat de consumenten u dankbaar zullen zijn. Speel het uit als een troef in uw marketing: Fabricom: duurzame onderneming.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Van racisme, van menselijke ellende, van mensen die het geluk maar niet kunnen vinden.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag ?

Even het hart verwarmen en dan keihard doorgaan.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

W.H. Auden (kon fantastisch natuurlijk rijmen: some say that love's a little boy, and some say it's a bird; some say it makes the world go round, and some say that's absurd); Kouwenaar (heerlijke beelden in een weerbarstige, bloedmooie taal); Claus (wat een lef: durft gewoon alles... ook mislukken).

10) Waarom is Hallelujah van Leonard Cohen je lievelingslied?

In welke versie ik het ook hoor (Cohen, Cale, Buckley), ik krijg er steeds weer koude rillingen van.

Paul Demets

1) Wie ben je ?

Paul Demets, dichter omdat het zo is, poëzielezer voor het leven, poëzierecensent voor andere lezers en luisteraars.

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

De natuur is altijd een afdaling: in jezelf, je verleden. Ik hoor de vogels bij het ochtendgloren, vlakbij het kleine bos. Oude, vertrouwde namen fladderen mij toe; ik heb zin om hen na te bootsen. Het verleden als klankkast van het nu. Merels, een lijster en bovenal een vink. Hun geluiden ingelijst, als toen op de binnenplaats van het huis van mijn grootouders. Cascades van gekwetter, loofwerk dat vertakt, bladerend, een boom vol blozende kersen en erboven een steeds helderder licht, een zomer te mooi om waar te zijn. En water, spiegeling waarover een rimpeling trekt om mijn nood aan opgaan in de dingen te doorstrepen. De natuur als lachspiegel. Goed dat er een horizon is, maar ik wil die niet bereiken. Daarom heb ik de natuur nodig: om een vooruitzicht te hebben.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Een bos moet altijd bezet zijn, want het woont in ons. Zonder bos geen vertakking van gedachten, maar afstompende worteling tot alle voedsel verdwenen is.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politici van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Laat ons hopen dat de Brugse politici ook eens naar het zwerk durven grijpen, in plaats van alle zuurstof te willen halen uit stilstand en jaarringen. Want geen boom kan ooit naar beneden groeien, richting aarde.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Niet de kunst en de poëzie redden de bossen, maar omgekeerd. Zonder de bossen krijgt geen enkel denken zuurstof. En de omgang met kunst kan maar beter gemodelleerd worden naar de omgang met een bos: wildgroei en vormsnoei tegelijk. Misschien ook een idee voor de bedrijfscultuur, bijvoorbeeld van Fabricom.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Zie boven

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Wakker lig ik het liefst van een nachtvogel; ik herken zijn stem in mij.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag ?

Na 11 september, na 11 maart, na Romero, na gedichtendag moet de democratie haar laatste woord voor zijn. Want ze krijgt het pas als alle anderen hun groot gelijk hebben verkondigd. Wie heeft intussen de vergadering al niet allemaal verlaten?

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

Mijn absolute lievelingsdichter is Friedrich Hölderlin (1770-1843). Hij wou laten zien hoe het absolute zich in het accidentele manifesteert. Als dichter is het hem wonderwel gelukt, als mens is het zijn ondergang geworden:

Halfweg het leven

Met geel van peren
en vol wilde rozen
helt het land naar het meer,
lieve zwanen,
en van kussen dronken
duiken jullie halzen
in het heilige, nuchtere water.

Helaas, waar haal ik, nu
het winter wordt, de bloemen, waar
het licht van de zon
en van de aarde de schaduw?
Sprakeloos, koud
staan de muren, weerhanen
krijzen in de wind.

Joris Denoo

1) Wie ben je ?

Ik ben Joris Denoo, Zijne Witte Merelachtigheid uit Heule-les-Bains, schrijver, dichter, docent taal.
www.jorisdenuo.be

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

Mijn groene roots liggen in Groenhove, Torhout & Wijnendalebos, Torhout.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Ik zag door het bos weer de bomen, want ik hou meer van individualiteit en onafhankelijkheid dan van meervoud en massa. Ik ging ook nadenken over West-Vlaanderen als lage streek met zeer diverse landschappen.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Hou rekening met de kracht en de macht van het woord. Dichters zijn ook als gewapende engelen: zij begrijpen niet alleen door te schrijven, maar ook door te luisteren. Zij zien door uw ziel heen. Hun wapens: woorden.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Jammer genoeg: neen. Kunst & Poëzie vormen een apart peloton in de strijd tegen klakkeloosheid & stomweg geldgewin.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Ga geld verdienen en werkgelegenheid scheppen waar het landschap er niet gewond en gekwetst moet door worden.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Van bête, voldongen, klakkeloze toestanden.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag ?

Het ziet er potverhippeltjes nog altijd bruin uit, zeker?

9) Wie is je lievelingsdichteres en waarom ?

Virginia Woolf, haar voorsprong, haar inzichten, haar pijn, haar schrijversschap, in die tijd!

Wally de Doncker**1) Wie ben je ?**

Wally de Doncker, auteur. Ik probeer zuinig te zijn met woorden. Als ik het maar gezegd krijg.
<http://users.telenet.be/wally.de.doncker1/index.shtml>

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

Als kind moest ik vaak mee naar de houtzagerij. Ik heb daar veel bomen horen schreeuwen van de pijn.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Bij mijn vrienden en kennissen: sympathie maar ook argwaan. Bij mezelf: sympathie en bewondering. Het is goed je niet zomaar neer te leggen bij het onvermijdelijke.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Zorg voor een mooie lente.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Als we lang genoeg kriebelen wel.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Dun is de mode.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Van een Vlaanderen dat soms groot is in zijn beperktheid. Jammer genoeg kun je dit op twee manieren interpreteren.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag ?

Kritisch blijven.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

Deze maand: Bertolt Brecht. Voor zijn gedicht: De rook.

Peter Holvoet-Hanssen

1) Wie ben je?

Mijn naam is Peter Holvoet, ik publiceer gedichten en grensverkennend proza onder de naam Peter Holvoet-Hanssen. Mijn vader zaliger heette Holvoet, zijn familie kwam uit Kortrijk. Hij groeide op in Antwerpen en werd een echte 'Sinjoor'. Mijn moeder zaliger, A. Hanssen, kwam uit Limburg. Ze waren twee tegenpolen en ik was soms een 'verbindingsofficier'. Dat doe ik ook in mijn poëzie: de uitersten van het leven laten zien en bijeenbrengen, en dan over de hokjes / de schuttingen proberen te kijken - op zoek naar nieuwe verbindingen: oud én nieuw,...

2) Waar liggen je bos- en natuurroots?

Ik groeide op in een Antwerpse randgemeente: Deurne. Onze straat grensde aan een park, daar beleefde ik de fijnste momenten van mijn jeugd. In de grote vakantie gingen we stevast naar een plekje in de Ardennen, waar we veel wandelingen maakten - daar kon ik mij na een schooljaar herbronnen. Ik ervaarde het leven in mijn gemeente als 'grijs' - het park (momenteel helemaal kaalgeplukt en geasfalteerd) kleurde mijn jeugd jaren groen, zonder kan ik ze mij niet voorstellen.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en je vrienden/vriendinnen teweeg?

Samen met mijn echtgenote Noëlla Elpers (schrijft jeugdboeken) noemen wij ons voor jongeren 'Het Kapersnest' (zie ook www.kapersnest.be) - wij meren aan in bibliotheken en scholen om liefde voor boeken, poëzie en geschiedenis aan te wakkeren. 'Blijf doen wat je graag doet' is zo'n onderhuidse boodschap tegen de verzuring. Materialisme woekert in onze maatschappij, veel kinderen worden futloos en egocentrisch - groeien te weinig op in een sfeer van verbondenheid, met elkaar en met de natuur. De bosbeweging en bosbezetting was voor ons een belangrijk signaal: steeds zullen er mensen opstaan die tegen de stroom in durven roeien, die verder kijken dan een nestelend, berustend eigenbelang. Vurig vertelden wij over het Lappersfortbos, over het groeien van het Groene Gordel Front (GGF) - uiteindelijk gesteund door een brede laag, een diversiteit van mensen. Je zag terug vuur in de ogen blikkeren: dit doorzettingsvermogen mét visie was voor Het Kapersnest en kompanen én vele anderen een hart onder de riem. Kijk maar naar het d'Hoppebos,... De bosbeweging is niet meer te stuiten, ondanks alles - het is een innerlijke houding, een hand naar de toekomst (van onze kinderen) en met respect voor het verleden (van onze (voor)ouders).

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politici?

Kun je lezen in mijn gedicht 'Waar is, daar was' (online op www.regiobrugge.be). Treed buiten de oevers van je ego en je achterban: ga terug naar de roots van je politieke partij - denk welke strijd zij hebben moeten leveren om hun gedachtegoed waar te maken. Wat nu evident was, was nog niet zo lang geleden verre van aanvaard. Kijk dan naar het GGF, niet (meer) met een minzame of meewarige blik, maar met andere ogen. Trek de pijl uit je hart: het bladergeruis aan d'overkant van 't Zuidervaartje mag geen industrieel geruis worden, geen stalen long. Switch de schakelaar, bekijk de complexiteit van het gegeven eens met andere camerastandpunten. Hier en nu: het tij kan nog gekeerd worden. Kwaliteitsvolle leefbaarheid in het vaandel. Daarom moeten het Lappersfortbos en het Chartreusegebied veilig gesteld worden, in een realistische dialoog met alle betrokkenen, maar met zicht op de toekomst van een volgende generatie: zonder oprukkende zwarte gaten toe te staan.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden?

Op deze vraag zal haast elke kunstenaar of schrijver zeggen: neen, het helpt niet. Maar laten we Goliath niet vergeten. En: een woord is een zin is een boek is een verhaal. Een treffend of schokkend

beeld of vers, het kan onze blik verruimen - een verstarde gedachtengang terug doen inspelen op de echte noden en ondergrondse stromen die daadwerkelijk leven in elk van ons, in alle lagen van de bevolking. Het kind in ons. De (gestorven) vader en moeder in ons. Al ervaren velen het leven als op een eiland, deze noden doen ons bruggen maken. Wij leven niet alleen. Kunst en poëzie tonen vaak een spiegel aan de mensheid: vb. het kwade staat niet buiten ons. Zo ook leeft een bos niet buiten ons maar strekt zijn wortels tot aan de poorten van de stad. Kap het om, gooi het plat: de wortels blijven getuigen al lijken ze onzichtbaar of onvindbaar geworden. Open de poort, krachten bundelen. Kunst en poëzie kunnen een schakelaar zijn, een noodsignaal. Zet uw sensoren weer op scherp.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep?

U wordt overspoeld door emotionele oproepen? U ziet geen uitweg meer, u ben het beu - wilt uitbreken, plannen doorvoeren? Economisch belang gaat echter niet zomaar zijn eigen gang - vroeg of laat keert het tij en wordt er om rekenschap gevraagd, misschien wel door uw kinderen, of de kinderen van uw kinderen. Maar waarom zou u een voorbeeldfunctie moeten stellen en zoveel andere bedrijven niet? Een bedrijf is geen eiland. U bent gevestigd in een dynamiek van een omgeving die niet meer te stuiten is. Kies niet voor verstarring, heropen keer op keer de dialoog: treed binnen in een nieuw tijdperk van milieubewuste en sociale economie waar ondergrond, middenveld en bestuur een duurzame weg vinden samen met bedrijven. Geen utopie: harde noodzaak.

7) Waar lig je soms nog van wakker?

Meer en meer mensen liggen wakker, krijgen te kampen met psychologische of psychiatrische problemen. Daar lig ik soms van wakker. Onderschat de burger niet: in arbeidershuis of rijtjeshuis - wij voelen maar al te goed wat er aan het misgaan is. We grijpen naar ersatz, drijven mee op een stroom van 'er is toch niets aan te doen'. Een neerwaartse spiraal ombuigen: geen klein bier. Maar dat ook kinderen meer en meer wakker liggen, hoestend - met allergie, gebukt onder stijgende druk: een breekpunt nadert. Tijd om ze terug te begeisteren met levenslust ondanks alles. Goéde lucht, geen verkanking.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag?

We leven in een overgecontroleerde, bange maatschappij. Wij bouwen cellen voor mekaar, projecteren onze angsten op anderen, trekken ons terug in onze bunker terwijl we bungelen aan (mondiale) economische koordjes. Dat ziet er dus niet goed uit. Blauw of rood, geitenwollen sokken of Armanipak: trek de etiketten eraf - naakt staan we allemaal in ons blootje. Met een kwetsbare opstelling (dat is niet soft), vechtend tegen de bierkaai maar niet agressief: zo moet solidariteit weer een levensbeginsel worden - 'democratie' wordt te zeer uitgehold. Worden we geleefd? Dan worden we uiteindelijk geleefd. Er moet dus weer meer gelééfd worden.

9) Wie is je lievelingsdichter en waarom?

Ik hou van gedichten - koester niet één bepaalde dichter. Geef mij verzen die durven én die durven kwetsbaar zijn, met innerlijke gloed onder marmer of puin. Van Arthur Rimbaud tot Mark Braet zaliger, de bravoure van Van Ostaijen, klepperende luiken van J. H. Leopold, middeleeuwse balladen. Gedichten die zingen om het zingen in het bloed - ondanks alles.

10) Nog een treffend citaat ?

'Zie je niet dat de appelboom bloeit om in de appel te sterven?' (Pablo Neruda)

Linda Van Mieghem

1) Wie ben je?

Linda Van Mieghem, jeugdacteur

2) Waar liggen je bos- en natuurroots?

Zolang ik me kan herinneren ben ik geboeid geweest door planten en dieren. Mijn liefde voor de natuur is gewoon een deel van mezelf.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendenkring teweeg?

Wat het bij mijn vrienden teweegbracht, weet ik niet? Ikzelf ben in elk geval geen bewegingen- of bezettingsmens. Maar mensen die zo voor hun zaak gingen als de bezetters van het Lappersfortbos, kregen meteen mijn volle sympathie. Bovendien hebben ze er door hun acties een symbooldossier van gemaakt, waardoor ook het bredere probleem van bedreigde natuurgebieden in de picture kwam. In onze maatschappij beweegt er jammer genoeg te vaak slechts iets als de camera's er met hun neus bovenop zitten.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams-Ommeland?

Voor hen, en voor andere machthebbers heb ik een prozaïsche boodschap:

In de loop der tijden is de mens geëvolueerd tot een wezen dat de macht heeft om deze planeet te vernietigen, daardoor heeft hij de verdomde plicht op zijn schouders geladen om ervoor te zorgen dat dit niet gebeurt.

5) Kunnen kunst en poëzie de bossen redden?

Allicht kunnen ze niet meer dan een steentje bijdragen tot een algemene bewustwording. Maar met heel veel steentjes kun je natuurlijk wel een dam opwerpen.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom-groep?

Een maatschappij is niet enkel gebouwd op economische groei. Een gezonde leefomgeving is een mensenrecht - hier en in elke uithoek van deze aarde -, overmatige luxe is dat niet.

7) Waar lig je soms nog van wakker?

Van het korte-termijn-denken. Een kwaal waaraan heel wat mensen met veel - of met weinig macht schijnen te lijden. Het onvermogen om een bredere samenhang te zien, vind ik meer dan verontrustend.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag?

Veel te moeilijke vraag. Moest iedereen democratie in zijn leven inbouwen, zou het misschien vanzelf wel loslopen... Denk ik...

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom?

Ik probeer het kiezen al jaren te vermijden. Want als je iets het beste vindt, degradeer je automatisch al het andere. En bovendien vind ik dat het competitieve in onze samenleving belachelijke proporties begint aan te nemen: de beste, de mooiste, de slimste, de snelste, de sterkste... Pfff!

10) Als toemaatje

Loop eens door een bos, pik er een stevige boom uit en bekijk die aandachtig in elk seizoen. Besef hoe knap de symbiose is waarin hij leeft met het omringende bos. Deze wisselwerking tussen levende wezens heeft tientallen jaren nodig om volwaardig uit te groeien. Dit vervang je niet zomaar door ergens anders opnieuw boompjes aan te planten. In de natuur is 1 nooit gelijk aan 1.

B. Waarom de Lappersfort Poets Society ?

De Lappersfort Poets Society is een kring dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de bossen & bomen van het Groene Gordel Front & de Lappersforters in poëzie heeft gegoten.

Net zoals in de film "Dead Poets Society" ervaren zij de natuur en de bossen als wezenlijk deel en bron van het leven... Maar helaas is die bron - net als de democratie - op korte en op middellange termijn bedreigd. Dus alertheid want het gevaar is niet geweken... Net zoals de Dead Poets rebelleren de Lappersfort dichters en dichtersessen met levenspoëzie en creatieve opstand tegen het fnuikende gezag... Ondanks de overmacht van de macht : het verzet van de levende krachten voor duurzaamheid groeit van onderuit... Op hoop van zege..? Alle gedichten zijn online op <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Met ons moeten de dingen een begin hebben.

Hier, nu, is een oorsprong.

Op de drempel van een onbekende, ongeschreven, onvoorziene uitdaging blijven wij onzeker staan.

Laten wij moed vatten. Ons brein leegmaken. En ons bekend maken aan onszelf.

En aan onze eeuw.

Opdat wij onze aandacht richten op dit schouwtoneel.

Opdat wij ons concentreren. En luisteren.

Opdat wij ons voorbereiden in ernst en met vreugde.

Laten wij ons heerlijk bewust zijn van wat wij zullen gaan maken.

Van wat zich zal afspelen in dit massaal samen schrijven aan het duurzame Hanze-draaiboek.

Van de toekomst.

(vrij naar Ben Okri : Gevecht in de geest, keerspreuk v/d 21 ste eeuw)

C. Lappersfort & de bossen van Vlaanderen...

Ondertussen staat het Lappersfort symbool voor alle zonevreemde bossen.

Om de 36 dagen wordt 1 Lappersfort van 18 ha omgehakt. Vlaanderen ontbost elk jaar 126 ha legaal en 50 ha illegaal. Er gaat bijna evenveel bos weg als er bij geplant kan/mag worden...

EEN INGEZONDEN BRIEF AAN ADRES GGF

Week van het bos 2004

Poëten, zangers, redenaars,

Groot jullie dichtkunst, harmonieus jullie lied, krachtig jullie stem, als ze tot ver buiten de poorten van Brugge doorklinken en gehoord worden.

Maar nog sterker is jullie bezieling die ons dieper dan ooit inspireert tot nieuwe ideeën!

Wij, bosfanaten van het eerste uur, wij groeten u.

Het was zomer, 1987, toen we in ons groene land de voortekenen zagen van kleinschalige kaalkap en niets-ontziende bosverminking. Spontaan werd onze vereniging geboren, ter bescherming van alles wat ons en ons gebroed rest aan bos, struik en dier in de wijde omgeving.

In 1991 sloeg de verkavelingsdrang over op het ongerepte bosgebied. Een 15-tal ha van dit zeer waardevolle natuurverbindinggebied had namelijk in 1978 een gewestplanwijziging naar woonpark ondergaan, een 10000-voudige opwaardering voor de eigenaar..... Talloze brieven, contacten met lokale en regionale instanties, inzetten van alle legale procedures, opvolging met verantwoordelijke politici, etc. , niets kon tot op heden de dreiging afwenden.

Het particuliere belang van kapitaalkrachtige eigenaars overheerst nu eenmaal het maatschappelijke belang. Met het geduld van een schildpad op wereldreis schrijden we verder, zwalpen doorheen de woestijn van het politieke vacuüm, wachten op een gelijkkluidende stem uit het niets.

En toen, toen was er plots het Lappersfort, de boomhutten, de bezetters, het Hanzestadproject. Hoop en volharding bekropen me toen ik destijds op een late avond de incognito bewoners ter plekke ontmoette en een gelijkgestemde bezorgdheid ontwaarde Alleen, wij bezitten niet de uitstraling van een historische stad, noch de romantische geaardheid van onze Westvlaamse landgenoten, noch het lef van vrijgevochten rechtvaardigheidsstrijders.

Na 13 jaar strijd is onze tijd haast op. Een kaars branden voor de heilige Dionysus, is dit onze laatste uitweg?

In mijn verbeelding zie ik een Mars aan het adres van onze geachte ministers, een heuse kruistocht van vele Bruggelingen, onderweg vervoegd door minstens zoveel sympathisanten uit alle hoeken van Vlaanderen, en aan de overkant van de Waaslandtunnel opgewacht door een indrukwekkende meute Kempische natuurliefhebbers. In hun vaandel: het integraal behoud van de zonevreemde bossen !!!

Beste vrienden en vriendinnen ginds in Brugge, gesneden uit goed Lappersforthout. De klok tikt en de politieke slinger zwaait medogenloos verder. Jullie weten, deze slinger wijkt enkel voor de druk van het grote publiek. Laat deze kans ons inspireren, laat eendracht onze finale hefboom worden.

Tijd voor een plan B

Het Lappersfortmuseum on line

<http://ggf.regiobrugge.be/>